

HGGunnink, gehouden te Emmen, 01.01.2023

Nieuwjaarsdag

Votum + zegengroet

Psalm 66:1,2,3,4

Tien Woorden

Psalm 66:5,6,7

Gebed

Psalm 136:1,2,3,18,19,20,21

Lezen NGB artikel 1

Tekst **PSALM 138**

Bediening van het Woord

Psalm 138:1,2,3,4

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 134:1,2,3

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

“Gezegend nieuwjaar!”

Zo zeggen we het toch? En misschien wel 50, 60, 70, 100 keer op een dag als vandaag.

“Moge de HEERE jou, u zegenen ook in die het jaar 202...”

“Moge Hij u zegenen elke dag van dit jaar.”

En ja, tuurlijk, dat is een prachtige wens, een goede uitspraak.

Maar voor wie is nu die zegen zeker?

Wie weet zich dan gezegend, vanaf vandaag tot 31 december? Tenminste, als dat nog komt, want als de Heere Jezus eerder terugkomt, dan beleven we dat niet meer, en misschien moeten we sterven, wie zal het zeggen?

Maar voor wie is dat elke dag zeker?

Anders blijven het lege woorden.

Je zegt ze wel, maar waarvoor?

Die zegen, broeders en zusters, die is zeker voor hem of haar die leeft vanuit de belijdenis (en dan zeg ik het met de woorden van de vijfde regel uit het vierde vers van de berijming van PSALM 138):

‘De HEERE is (ge)trouw en sterk’,

en die daarom

1) looft

2) belijdt

3) bidt

1) Want PSALM 138, broeders en zusters, zet die maar midden in uw leven.

Wat bedoel ik daarmee? Daar bedoel ik dit mee: er wordt geen aanleiding gegeven waarom David deze Psalm heeft gedicht.

We hebben er geen idee van wat de reden was.

En dat is juist zo mooi, want dan kun je, in wat voor situatie ook, die PSALM nazeggen, zingen.

Dan kun je instemmen met: 'de HEERE is getrouw en sterk!' En daarom loof ik Hem!

De dichter die doet dat voor. U mag het nadoen. En dan zegt hij er zelfs bij "van ganser harte. Met heel mijn hart. Ik sta daar helemaal achter".

En dat kun je dan zelf gaan invullen. "Wat bent u HEERE ...". En denkt u dan maar aan al die woorden die we net in Artikel 1 hebben beleden.

Wat bent U goed!

Wat bent U wijs!

Wat bent U rechtvaardig!

Wat bent U almachtig!

Of, hoe oneindig bent U!

Hoe ondoorgroendelijk bent U!

Op zo'n manier de HEERE loven. En begin dan maar bij Zijn trouw. Want die is ook zo wonderlijk.

Welke belofte de HEERE u ook doet, dan kun je bijvoorbeeld denken aan de Apostolische Geloofsbelijdenis, dat zijn stuk voor stuk, dat zijn wel twaalf beloften. U hoeft nooit te gaan tobben en te gaan twifelen, of het wel waar is wat de HEERE belooft.

En of Hij Zijn beloften wel waarmaakt.

Want de Heere is immers trouw!

Dat weet u ook in dit jaar.

Wat Hij een keer gesproken heeft, daar staat Hij voor.

De HEERE deed in het verleden allerlei toezeggingen. En Hij maakte die waar op een geweldige manier.

Lees maar weer, dat is toch ook heel gewoon, ga maar gewoon weer door met het lezen van het Woord van God, en dan komt u dat allemaal stuk voor stuk tegen.

Denk maar aan die prachtige tekst in Jozua 23. Als Jozua tegen het volk zegt: "en u weet met heel uw hart, en met heel uw ziel, dat er geen enkel woord van al die goede woorden van de HEERE, die Hij over u gesproken heeft, onvervuld gebleven is. Alles is uitgekomen voor u. Geen enkel woord ervan is onvervuld gebleven."

Dat is zo'n prachtige tekst.

Vooraf omdat, als er in de Bijbel staat, als er gesproken wordt over het '**Woord**' van de HEERE, vertaal dat, zet dat maar om in uw hoofd met: 'beloftewoord'.

Het is niet zomaar 'een woord gesproken'. Nee, het is Zijn **beloftewoord** dat Hij u laat horen.

En van al die beloftewoorden is er geen één onvervuld gebleven!

Dat zegt Jozua tegen het volk Israël, als ze de voornaamste streken van Kanaän in bezit

genomen hebben. De grote steden, zo groot waren ze trouwens niet, maar zeg maar de grotere steden van toen, hebben veroverd, en de macht van de vijanden hebben gebroken.

Er moest daarna nog een heleboel gebeuren, want er waren nog een hele serie Kanaänieten die daar in dat land leefden, en die moesten ook worden uitgeroeid. Helaas deed Israël dat niet.

Maar op dát moment, Jozua 23, dan zegt hij: “alles is door de HEERE vervuld!” ‘Jullie hoefden nooit zelf te vechten. Je hoefde alleen maar achter de HEERE aan te gaan. De HEERE vecht voor Israël.

Hoe ze gekomen zijn in Kanaän, door de Jordaan heen.

Hoe Jericho gevallen is.

Hoe op een gegeven moment de zon stilstaat, en de maan.

Nou, al die dingen bij elkaar.

Dan moet u daar niet van zeggen: “dat was toen, en daar hebben we niks mee”.

Want, die HEERE Die dáár Zijn beloften vervuld, is ónze HEERE. Is onze God, Die nog altijd op dezelfde manier voor u, Zijn volk bezig is.

Denk nog maar even terug aan vorig jaar.

Als u geleefd hebt vanuit de beloften van de HEERE, ging dat nooit fout.

U hebt dan aan het eind van het jaar Hem ook kunnen loven.

Dat was Zijn trouw.

En dan staat er ook in de PSALM dat de HEERE goedertieren is.

Hij kent ons, Zijn kinderen. Van binnen en van buiten.

En toch geeft Hij mensen als wij zijn, toch geeft Hij aan ons al die beloften.

Toch is Hij werkelijk aan ons verbonden.

Hij geeft zoveel om ons! Dat gaat altijd verder dan wij zelfs maar kunnen denken.

Wij twifelen wel eens ... Maar het gaat altijd verder dan wij kunnen denken.

Zoals een vader en een moeder, als het gaat om hun kinderen, ze houden altijd meer van hun kinderen, dan die kinderen zich kunnen voorstellen.

Want die kinderen doen wel eens heel rare dingen. Niet alle kinderen natuurlijk, maar er zijn wel eens kinderen die doen heel rare dingen. Dan komt de politie aan de deur ...

Maar je hield wel van die kinderen, ze moesten soms wel straf hebben.

Maar je bleef van ze houden.

En die beide dingen, trouw en goedertierenheid, daar geeft u meteen mee aan: ‘wat is de HEERE volstrekt anders als ikzelf ben.

Zijn verhevenheid. Zijn grootheid. Zijn almacht. Het is stuk voor stuk lof waard!

ZIJN werk gaat nooit mis. Het loopt nooit op een fiasco uit.

Het is altijd: HIJ!

En er zal geen dag komen dat u Hem niet zou kunnen eren.

Daar is élke dag volop aanleiding voor.

David doet dat ook. En David is de koning. Die gaat vanuit zijn eigen paleis, zo zegt hij het ook, naar Gods heilig paleis, de tempel.

Dáár moet hij zijn.

Kan hij thuis niet loven? Ja, natuurlijk kan hij thuis ook loven, dat zal hij ook gedaan hebben. Maar op die speciale momenten, - zo had de HEERE dat ook voorgeschreven-, dan moet hij daarheen waar de offers worden gebracht.

Waar gesmeekt wordt om verzoening.

En waar de HEERE belooft, dat Hij vanuit Goddelijk welbehagen het toch weer goed heeft met de Zijnen.

David gaat ervoor zelfs op de knieën. In het huis van God.

Nu, Nieuwe Testament. In de gemeente is het goed Hem te loven.

Je zingt niet gauw te veel in een eredienst. Moet natuurlijk wel een keer ophouden, en niet iedereen kan zo goed zingen.

Maar je zingt niet gauw te veel hier.

Want het is allemaal tot lof van de HEERE!

Die twee woorden, goedertierenheid en trouw, broeders en zusters, die kun je ook samen nemen. En dan kun je zeggen: "van de kant van de HEERE is er betrouwbare loyaliteit".

Dat is even een moeilijk woord voor de kinderen: 'loyaliteit'.

Als je loyaal bent aan iemand, dan ga je helemaal voor die ander.

Dan ben je er altijd. Dan wil je zorgen, wil je goed voor hem zijn, voor haar zijn.

Dat is wat de HEERE belooft.

Dat is wat de HEERE belooft aan ons, met wie Hij Zijn verbond in stand houdt.

U kunt, dat weet u allemaal wel, maar het is toch goed om dat ook op nieuwjaarsdag weer tegen elkaar te zeggen: je kunt volledig, in alles, op HEM aan!

Dat is goed om dat zo nu en dan tegen elkaar te zeggen. Want wat zijn wij toch vaak tobberige mensen. Mensen die ook wel eens twifelen. Die wat aanrommelen door het leven heen.

En wat is het dan een zegen, dat je PSALM 138 naast die andere

honderdnegevenveertig die er ook nog zijn, maar dat je zo'n PSALM als 138 mee mag nemen, door je leven heen.

Ik weet niet hoe u dat doet met de PSALMEN. Maar het is niet verkeerd om elke dag een PSALM te lezen.

Dat is even lastig bij 119. Die moet je wat verdelen. Hoewel het ook wel goed is om die eens een keer helemaal achter mekaar te doen.

Maar élke dag een PSALM.

Dan kom je 138 ook vaker dan één keer tegen.

Dat kun je doen als je merkt van: 'ik loop aan tegen mijn twijfel, over die trouw en die goedertierenheid.'

'Ik loop aan tegen ...', dat je dan weer die PSALM 138 pakt. Gewoon als je het eraan toe hebt.

En als je wat te vieren hebt, kan het natuurlijk ook.

En de kinderen, die zouden eigenlijk van deze Psalm alle vier de verzen (in berijming) moeten leren. Da's echt niet zo moeilijk. Dat kunnen jullie best.

Want daar heb je wat aan.

Dat vergeet je dan niet weer. En bij allerlei dingen in het leven, en dan ben je nu misschien nog jong, maar als je dan wat ouder wordt, en d'r is wat, dan herinner je je het weer.

Maar de HEERE is getrouw en sterk, HIJ zal Zijn werk ... en alles wat er dan verder komt. De HEERE geeft u wat u nodig hebt, om Hem te dienen. Dat staat vast aan het begin van dit nieuwe jaar.

In de PSALM staat het ook zo: 'toen u riep, reageerde de HEERE.' Dat is dan weer terugkijkend in het verleden.

Toen u **riep**.

En misschien ging het heel anders, dan u dacht dat Hij zou doen.

Maar Hij was er.

En wat u nodig had, kreeg u.

Niet wat u nodig vónd.

Dat kan heel anders geweest zijn.

Maar wat u nodig hád.

Nieuwe krachten gaf Hij. Geestelijk en lichamelijk.

'Want kracht in mijn ziel', zoals dat in de PSALM staat, dat betekent niet alleen maar: kracht vanbinnen. Maar dat betekent: kracht in mijn leven.

Voor de dingen van mijn leven kreeg ik van Hem Zijn kracht.

Gaat dat dan ook op, als je wat zwakker wordt? Ja, dan is Zijn kracht er in zwakheid.

Word je dan sterk? Nee, dat betekent het niet.

Maar dan krijg je ín die zwakheid weer wat je nodig hebt voor dat díenen van Hem.

Vanaf vers 4 wordt de PSALM als het ware heel breed.

Want dan hoor je opeens over 'alle koningen van de aarde'.

En dan mag u bij PSALM 138 meteen doordenken over de Heere Christus, de Zoon van David. Die over alle koningen en presidenten, en zelfs over alle dictators regeert.

Dat is echt waar in 202...

Meneer Poetin heeft niets te vertellen buiten de HEERE om. Die kan alleen maar doen wat de HEERE hem toestaat.

En dat is in China en Noord-Korea, en in al die Arabische landen, en dat is overal zo.

Dat kan zoveel rust geven voor ouderen, die naar jongeren en naar kinderen kijken, van 'o, jongens, waar loopt het allemaal op uit?'

Als je dan alleen maar rondkijkt, dan kan de angst je om het hart slaan.

'Wat komt er allemaal van terecht??'

Maar als je dan bedenkt met PSALM 138: 'de grote Zoon van David regeert!' Echt waar! Dan kan al die angst verdwijnen. Dan kan het nog wel moeilijk worden. Dan kan het nog wel heel verschrikkelijk gaan. Maar die zekerheid, die stáát.

En dan vooral met die opmerking die David er achteraan maakt: 'dat in Christus God heel dichtbij de nederige is.'

Nederige mensen dat zijn zij die geloven. En die met Artikel 1 zeggen: 'wat bent U, HEERE, verheven! En wat is het een wonder dat U naar ons omkijkt.'

Nederige mensen, dat zijn ook die mensen die zichzelf hebben leren kennen.

Tot hun schrik.

Want die kwamen erachter, dat was de groei in het geloof, die kwamen er steeds meer achter: 'wat ben ik een zondig mens!'

Nederige mensen, dat zijn die mensen die smeken: 'o, God, wees mij, zondaar, genadig!'

En dat is dan zo'n smeekgebed wat zéker verhoord wordt.

Er zijn ook andere mensen, zegt de PSALM. Mensen die hoogmoedig, arrogant zijn.

Die kunnen het wel vergeten.

Want de HEERE laat Zich Zijn eer niet ontnemen.

Hij is álle lof waard!

Wie wordt gezegend?

Degene die looft.

Loof Hem! Ook in dit nieuwe jaar. Blijf Hem loven!

2) Dan het tweede. **De HEERE is getrouw en sterk, belijd dat.**

Zeg het ook.

Dat is misschien een speciale opdracht voor ons. Omdat we niet altijd van dat zeggen zijn.

Heel veel mensen die geloven heel sterk vanbinnen.

Gelukkig.

Maar het is ook goed om hardop, 'wij geloven met het hart, en belijden met de m'nd'.

Dat je dat ook aan elkaar voorhoudt!

Als er bijvoorbeeld benauwdheid is, zoals de PSALM dat zegt.

En benauwdheid, dan moet u denken aan die moeilijke dingen.

Je wordt 's morgens wakker en het maalt door je hoofd. En je gaat 's avonds naar bed en het maalt nog altijd.

Het kan je naar de keel grijpen.

Je kunt van sommige dingen, je kunt er kapot van zijn.

Dingen die van buitenaf komen: moeite, ziekte, spanning.

Of je wordt dwars gezeten op school, op je werk.

Maar ook aanvechting van binnenuit. Als je kijkt naar jezelf. Naar je familie. Naar je omgeving. Naar Nederland.

Als je kijkt naar de gemeente. Naar het kerkverband.

Dan kan het je zomaar benauwen van, 'o, God, waarom toch zo? Waarom? Het lijkt wel alsof U' -dat durven we bijna nooit hardop te zeggen, maar we denken het dan wel-, 'het lijkt wel alsof U er niks mee te maken wilt hebben. Alsof U niks doet. Waar bent U?'

Dat is met andere PSALMEN helemaal niet verkeerd om dat zo nu en dan te roepen zelfs. Want dan roep je wel naar het goede Adres.

Mensen kunnen door allerlei omstandigheden mismoedig en futloos worden. Dan is het

zo belangrijk dat je belijdt: “HEERE, U regeert álles. U hebt alles in Uw macht!
Het gebeurt maar niet. Maar U weet het. U weet wat goed is voor mij.
Ik begrijp vaak de dingen niet. Waarom die moeite? Waarom die zorg? U begrijpt alles
en U bent ook voor mij alleen maar de Bron van al het goede!”

En daarom zegt de PSALM: ‘U maakt mij levend. U houdt mij in leven. U haalt mij
erdoorheen’.

Dat betekent niet dat je vanwege psychische nood niet eens een keer helemaal vast
kunt lopen.

Het betekent wel, dat zelfs in zulke nood, de HEERE Zijn kinderen niet loslaat.

Kijk, laten we eerlijk wezen, wij willen natuurlijk graag in 202... een heerlijk jaar! Met
geen problemen. Met geen moeiten. Niet al te veel ziekten. Lekker gemakkelijk.
Wij schrikken altijd van gevaar, van ellende.

Wij schrikken daar soms zo van, dat we dan vergeten dat God ons heel goed kan
redden.

De HEERE is getrouw en sterk!

De HEERE, dat is die verbondsnaam.

En het is toch zo, dat Christus Jezus onze Koning is?

Daarom zeggen we het vandaag: ‘wanhoop niet aan het helpen van de HEERE.

Wil zéker geloven, dat de HEERE Zelf, eigenhandig om zo te zeggen, om Zijn gemeente
denkt. En die gemeente redt.

Weer, niet op onze manier.

Redden en verlossen heeft altijd te maken met hoe HIJ dat doet.

Wij kunnen Gods hand niet sturen. Maar dat Gods hand ons draagt, dat is zeker!

En belijd het dan!

Belijd het: Hij staat voor Zijn zaak! En Hij gaat voor Zijn zaak!

Want Zijn zaak, dat is het belangrijke. De zaak van de Heere God en van Koning
Christus. Zijn zaak, daar bent u bij betrokken geworden.

Daar verkijken wij ons nog wel eens een keer op. Dan hebben we het druk met ónze
zaak.

Maar daar komen we niet zover mee.

Altijd weer terug naar die van HEM! En dan weten we: Hij brengt het voor elkaar!

‘God Drie-enig’, belijden we dan, ‘U bent het, HEERE, U bent getrouw en sterk!’

En wie zijn heil van God verwacht, die komt 202... goed door.

Want Zijn goedertierenheid, die is tot in de eeuwigheid.

Dat betekent dat die d’r morgen ook is. En volgende week.

3) Tenslotte. **De HEERE is getrouw en sterk, bid!**

En wat is bidden? De HEERE aanspreken, “U hebt toch beloofd, HEERE ...? En
daarom vraag ik U ...”

Bidden ook: “HEERE, U geeft toch Uw werk niet op?”

Dat denken wij wel eens, dat lijkt er wel eens zo op. Nee, natuurlijk niet.

Maar stel dat in het gebed aan de orde. Wees in uw gebed niet te vroom. Alsof je alleen

maar dingen mag zeggen die precies goed zijn.

Nee, kijk maar naar de gebeden in de Bijbel. Daar staan ook wel eens dingen in dat je denkt van, 'tjonge, mag dat gezegd worden?'

Ja, dat mag gezegd worden!

Je mag tegen de HEERE zeggen: "HEERE, laat mij niet los". En dan weet u van te voren, dat dóet de HEERE ook niet. Maar zo lijkt het.

"HEERE, laat mij niet los. Houdt U mij vast, houdt ons vast, houdt al Uw kinderen altijd door vast".

Dat zijn van die gebeden, gebaseerd op Zijn eigen beloftewoord, die door God worden verhoord. Zeker! Vanwege Christus Jezus!

Dring er maar bij de HEERE op aan.

Dat punt van, "U hebt het toch Zelf gezégd!?"

Dat doen de kinderen ook hier. "Papa, u hebt toch beloofd ..."

Ja, en als het er dan op lijkt dat papa het niet doet, dan zeggen ze het misschien wel vijf keer: "maar u hebt het zélf gezegd...".

Wij mogen bij de HEERE aandringen.

Niet drammen. Maar wel bij Hem aandringen. Op die basis van wat Hij Zélf gezegd heeft.

Dat zeggen, dat zó Hem aanspreken, anders gezegd: zo tot Hem naderen, dat vraagt uw Vader van u.

Zo bidden. Samen met loven en belijden, dat geeft u een gezegend nieuwjaar.

Broeders en zusters, oud en jong, gezegend 202...

AMEN